

POSTANOWIENIE

Dnia 21 stycznia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa J. K.
przeciwko N.(...) Wydawnictwu P.(...) Spółce z o.o. w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 stycznia 2010 r.,
na skutek zażalenia strony pozwanej na postanowienie
Sądu Apelacyjnego
z dnia 25 września 2009 r., sygn. akt VI ACa (..),

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem, został oddalony wniosek pozwanej spółki o zwolnienie od opłaty od skargi kasacyjnej.

W zażaleniu pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia przez uwzględnienie wskazanego wniosku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wstępną kwestią jest odpowiedź na pytanie, czy zażalenie na opisane wyżej postanowienie Sądu Apelacyjnego jest w ogóle dopuszczalne. Negatywne rozstrzygnięcie tej kwestii przesądza bowiem o braku możliwości jego merytorycznego rozpoznania.

Postanowienia, od których przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego zostały szczegółowo wskazane w art. 394¹ § 1 i 2 k.p.c., a katalog tych postanowień jest zamknięty. Autor zażalenia (profesjonalny pełnomocnik) jest – jak się wydaje – przekonany, że podstawę tę stanowi przepis art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. Jest to przekonanie oczywiście błędne, gdyż w przepisie tym mowa jest wyłącznie o kosztach procesu, a zatem o kosztach zdefiniowanych w art. 98 § 1 k.p.c. Tymczasem omawiane zażalenie dotyczy opłaty sądowej stanowiącej element kosztów sądowych.

Z przedstawionych powodów, skoro Sąd Apelacyjny zażalenia, mimo oczywistej jego niedopuszczalności, nie odrzucił go, należało orzec, jak w sentencji (art. 394¹ § 3. w zw. z art. 398²¹, art. 373 k.p.c.).